

FOTÁ~K - 43

Stá™eda, 23 Ä•ervenec 2014

ÄEim déle jsem s ÄEeÄ^kem doma, tím víc si pÁ™ipadám jako intelektuální mrzák. Jak se veškerá má existence zautomatizovala na zajeté denní pravidelné úkony, má™j mozek se rozmÄ^lÄ^uje, aÄ¾ mi jedné krásné noci vyteÄ•e uchem a bude vymalováno. Jinak to patrnÄ^ ani dopadnout nemÄ^Ä¾e.

Za tu dobu, co jsem na mateÄ™ské, se mé IQ pomalu blíÄ¾í úrovni stá™ednÄ^ pokročilého paviána a není vylouÄ•eno pár má^sicÄ^- tuto hranici pÁ™ekonám a bude má^ Ä•ekat intelekt nemocné gorily. Smutné bude, aÄ¾ opustím i ty lidoopy a svou inteligenci navševním svÄ^t vaÄ•natÄ^-

Známky upadajícího myšlení jsou den ode dne Äim dál tím víc patrné. Onehdá jsem si k vaÄ™ení veÄ•eÄ™me muse pÁ™ibrat kalkulaÄ•ku, abych zjistil, kolik dvoudecilitrových skleniček je potřeba k dosažení litru vody. Nakonec jsem to bešpóřital špóřpatnÄ^ a palašinky jsme museli poveÄ•eÄ™met z hrníÄ•kÄ^, jelikož jsem se s vodou aÄ¾ pÁ™íliš; rozvášnil a po nalití "tÄ^sta" na pánev se toto místo smažení začalo vaštit. Po kvalitní veÄ•eÄ™mi jsem se dozvěďd palašinek se nedává voda, nýbrž mléko, takže množství vody nebylo relevantní.

Ono se v podstatÄ^ není Ä•emu divit. Starání se o dítě není nic, co by stimulovalo inteligenci. Staš být o pár bodÄ^- iq pÁ™ ním, abyste byli o fous chytÄ™ejš;í, a tedy dokázali vyhodnotit rážné situace o nÄ^co lépe. Když vidím ÄEeÄ^ka, jak olizuje zeÄ• a pÁ™itím se mlátí pÄ^stiÄ•kou do hlavy, musím uznat, Ä¾e být o pár bodÄ^- iq pÁ™ed ním napÁ™ed není zas tak problém, ale není nasnadÄ^ usnout na vaštiněch. Podle ošividné stagnace budu zeÄ• olizovat nÄ^kdy na podzim a v zimÄ^ má^ bude muset Nataš a pÁ™ebalovat.

Nejen spánkový deficit a stejné triviální pravidelné denní úkony má^Ä¾ou za má^j stav. Taktéž nedostatek sociálního začlenÄ^ní a hlavnÄ^ komunikašních podnÄ^tÄ^ mají svÄ^j díl viny. Veškerá moje komunikace se scvrkla na deset vÄ^ které používám a které mi k Ä¾ivotu staš. Je to množství smutné, ale následující vÄ^ty jsou veš;e, co za den vyslovím.

1. "ÄEeÄ^ku, ne, nesmíšš;í;"
- A začnu hned s tím nejtÄ^š;ím kalibrem. Tuto vÄ^tu používám s pÁ™ehledem nejÄ•astÄ^ji a již v naš;í zlidovÄ^la. Ä¾ umÄ™u, tak si jí nechám napsat na náhrobek. Kadence používání této vÄ^ty je pÁ™íkladná, avšak smutné na tom je, Ä¾e její efekt pokulhává. Pokud totiž ÄEenÄ^k napÁ™íklad mlátí mobilem do televize a já mu Ä™eknu, Ä¾ nesmíš, začne se smát, Ä™ekne "tytyty", jakož to, co dÄ^lá je špóřpatné a on je s tím spraven, a dál tÄ™íská mobilem do televize. Pakliž zvyš;ím tón hlasu, abych mu pÁ™edvedl, Ä¾e já tomu tady velím, udÄ^lá znova "tytyty" a mobil po mnÄ^ hodí. Pak si vezme dÄ^tský kladívko a tÄ™íská s ním opÄ^t do televize. Pokud ho vezmu do náruš;e, tÄ™íská mi kladívko hlavy. Zabavím-li mu kladívko, Ä™ve. Vráťm-li mu posléze kladívko, nejen, Ä¾e poÄ™ád Ä™ve, protož jsem naruš;en suverenitu, ale pokračuje v mlácení do pÁ™ednÄ^tÄ^ Jediným pÁ™ijitelným Ä™eš;ením je nechat ho roztÄ™ískat tel je kluk špóřastnej. Nataš a koupí novou. Výchova to sice není optimální, ale zase na druhou stranu se tím eliminuje možnost, Ä¾e mi jednou rupne v bednÄ^ ÄEeÄ^ka tou televizí prohodím.

2. "Nech si piÄ•u"
- Takový klasický evergreen u pÁ™ebalování. Fakt nevím, proč to dÄ^lá, ale poÄ™ád se tahá za penis. ÄElovÄ^k si Ä™ekne jenom takové nevinné dÄ^tské laškování sama se sebou, ale když on si ho vytahuje skoro aÄ¾ k bradÄ^ To podle má^ není v poÄ™ádku. Jednoho dne si ho utrhne a bude mít beš.

3. "UdÄ^lejš;í;"

- TÄ^ch pár tešek za "udÄ^lej" je velmi velkoryš;ých, ale nebudu si nic nalhávat. ÄEenÄ^k umí udÄ^lat akorát paci paci, pá pá, a umí udÄ^lat mentála. S tím si vystaš;í, a to mu do Ä¾ivota zÄ™ejmÄ^ staš. Je to malý špóřastný Ä•lovÄ^k.

4. "Jak dÄ^láš;í?"

- podobný jako u "udÄ^lej". Sice se má^Ä¾u ÄEeÄ^ka zeptat, jak dÄ^lá napÁ™íklad pejsek, slepiš;ka nebo takový kulš;ar nejmenš;í, ale je mi to k niš;emu, protož ÄEenÄ^k umí akorát "bÄ^Ä^Ä^". Jednou jsem se pÁ™ed Natašou ze ÄEeÄ^ka, jak dÄ^lá máma. ÄEenÄ^k udÄ^lal "bÄ^Ä^Ä^" a pak začal tleskat. Nataš a si to vyloš;ila tak, Ä¾e jsem ho máma je kráva a proto po mnÄ^ vztekla hodila vidliš;kou.

5. "Dáš; si bum bum?"
- Zde bych rád, aby nedoš;lo k omylu. Touto vÄ^tou nevzývám ÄEeÄ^ka k tomu, Ä¾e mu dám pÁ™es hubu, ale ptám se ho, jestli si dá napít. ÄEenÄ^k se posléze napije, vytrhne mi lahviš;ku s tekutinou, odš;roubuje víš;ko a její obsah vyleje na zem. Pak v tý kaluš;i tancuje, vyválí se v ní a je spokojený. Bum bum pro má^ znamená vytírání podlahy.

6. "Dáme hamu papu" - Krmení ÄEeÄ^ka je jedna veliká honiš;ka. Pokaždé, když jdeme dávat hamu papu, ÄEenÄ^k zdrh jelikož se mu nelíbí sezení v Ä¾idliš;ce. Ale protož má ÄEenÄ^k malý noš;iš;ky a utíká asi tak rychle, jako když já po hodinách spánku plamenÄ^ diskutuju s Natašou na libovolné téma (tedy pomalu, nejistÄ^ a š;asto se zadržává), je jeho odchycení a následné umístÄ^ní do Ä¾idliš;ky dílem okamžiku.

7. "ÄEeÄ^ku hezky spinkej"

- VÄ^ta plná nadÄ^je a optimismu. Pokaždé, když ho dávám spát, je to napínavé.

8. "Tak uš; kurva chrápej"
- Tato vÄ^ta následuje vÄ^tš;inou dvÄ^ aÄ¾ tÄ™i hodiny po vÄ^tÄ^ plné nadÄ^je a optimismu "ÄEeÄ^ku hezky spinkej" pokaždé, když ÄEenÄ^k hezky nespinká a místo toho stojí v postýlce a vyš;ívává.

9. "Tak a teš uš; je to tvÄ^j problém"

- VÄ^ta nabitá otcovskou láskou a porozumÄ^ní pokaždé, když pÁ™ijde Nataš a z práce a já jí ve stavu polosmrti pÁ™edávám ÄEeÄ^ka a odcházím vaštit nebo š;ehlit.

10. "Takže dneska zase nic nebude?"

- Klasická vešerní vÄ^ta tÄ^snÄ^ pÁ™ed tím, než jdou na dvÄ^, tÄ™i hoš;ky spát. Ze setrvaš;nosti se pokouš;ím u Nataš loudit sex. Pokaždé, když jsem odmítnut, mi spadne velký kámen ze srdce, jelikož bych ten sex asi uš; nepÁ™eš;il.

A bonusová vÄ^ta: "Kristovo noho, ty jsi posranej aš; na zádech"

- Sundávat pÁ™i pÁ™ebalování ÄEeÄ^kovu plínku je jako rozbalovat si dárek pod stromeš;kem. Je to napínavý a š;lovÄ^k ni co vlastnÄ^ dostane.

x x x

S těmito větvami jsem se naučil žít a víc už k tomu životu nepotřebuju. Dokonce už pomalu toho ani víc. Nedávno u nás byl elektrikář opravovat nefungující osvětlení v koupelně, za jeho nefunkčnost dozajista má nějaké peníze. Když přišel, nabídl jsem mu, jestli si nedá bum bum. Při odchodu jsem mu ukázal, jak dává pejsek a pak jsem mu ještě udělal pápá. Ve dveřích jsem mu zaplatil (určitě mě natáhl, ale neměl jsem dostatečné dovednosti spočítat, jestli jsem mu dal správnou bankovku). Když vypadnul, velmi jsem si oddechnul, že bych oprav si nešel by i omylem tam, kam neměl, jelikož potom bych mu musel říct: "nech si toho piš" a to by pak bylo divný. DOMINIK LANDSMAN <http://fotrur-denik.blog.cz/> (pokračování co nejdivně)